

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 421.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 421.

Non condemnationis sunt quæ scriptimus: verùm prædictionis earum rerum, quæ omnino futuræ sunt. Nam & Christus prædixit: ne ea experiamur. Quare si comminationes nos terrent, quæ nobis præcepta sunt, faciamus.

Heroni Scholastico. 422.

Maius & minus in iis, quæ eandem substantiam habent, quæritur ac perperditur. Verbi gratia: homo homine maior est, & bos boue, & equus equo. Ac denique cōparationis regula iis rebus conuenit, quæ eiusdem generis sunt. Quocirca si is, qui ea, quæ ad Deum pertinent, minùs audacter inquirat ac perscrutatur, maiorémque Filio Patrem esse contendit, comparationem tanquam eandem substantiam habetium admittit, de maiori breuiter ipsi respondebimus. Nam quæ substantiæ ratione discrepant, inter se comparari nequeunt. Neque enim homo boue maior dicitur, nec equus camelo, nec asinus pisce.

Maroni. 423.

Vide ne per ingluuiem in libidinem incidas, atque à duobus ad frænum contumacibus equuleis abreptus inueniaris, qui te in exitij voraginem præcipitem agant.

Thomæ. 424.

Prudentem atque cordatum Monachū, probum libripendem esse oportet, neutrá lancij partem propendere permittentem, hoc est nec in ediam in languorem ac vitium imbecillitatem, nec profusum vitium in petulantiam & libidinem.

Eusebio Episcopo. 425.

Herculeum iugum, vt ad me allatum est, truculento apro copulasti: atque audaci ac truculento leoni pauperum curam

Τῷ αὐτῷ. κ.α.

Οὐκ ἐπι κατακρίσεως τὰ γραφέντα, ἀλλὰ παρηγήσεως τῆς πάντως ἐσομένης. καὶ Χεῖρες γὰρ παρηγήσειεν, ἵνα πείραι μὴ λάβωμεν, εἰ φοβείτοινω ἡμᾶς τὰ ἠπειλημένα, γένηται τὰ ἐπιτεταλμένα. πίποι. γαίδια.

Heroni χολαστικῷ. κ.β.

Τὸ μείζον καὶ τὸ ἑλαττον ὑπὲρ τῆς ὁμοιοσύνης ζητᾶται καὶ κινεῖται, ὡς ἄνθρωπος ἀνθρώπου μείζων, καὶ ἄσος βοῶς, καὶ ἵππος ἵππου. καὶ ἀπαξ ὁ κενῶν τῆς συγκρίσεως τοῖς ὁμογενέσιν ἀρμόζει. εἰ ποίνω ὁ τὰ τῆ θεοῦ πολλμῶς παρρησιαζόμενος, καὶ μείζονα λέγων τῆ ὑοῦ τοῦ πατέρα, τίω σύγκρισιν ὡς ὁμοιοσύνης παρρησιάζεται περὶ τοῦ μείζονος αὐτῷ συντόμως ἀποκρινόμεθα. ἐπεὶ ἔστι γὰρ ἀλλήλοις συγκρίνεσθαι οὐ δύναται. ἔτε λέγεται μείζων ἄνθρωπος βοῶς, ἢ μείζων ἵππος καὶ μίλη, ἢ μείζων ὄνος ἰχθύος.

Μάρωνι. κ.γ.

Βλέπε μὴ τῆ ἀδνηφαγία εἰς οἰσηλασίαν ἐκπέσης, καὶ δύο πάλους εὐρεθῆς δυσνήσιος σωμαρπαζόμενος, εἰς βάραθρον ἀπωλείας κατακρημνίζῃσι.

Θωμᾷ. κ.δ.

Τὸν ἔμφρονα μοναχόν, δοκιμὸν εἶναι καὶ ζυροσύτην, μηδενὶ μέρει τῆς πλατιγῶν καταρρέσειεν ὡς χαροῦντα, μήτε τῆ ἀσιτία εἰς ἀποιρίαν, μήτε πολυστία εἰς ἀσάτιαν.

Εὐσεβίῳ ὀπισκόπῳ. κ.ε.

Ἡράκλειον ζεύγος, ὡς ἔμαθον, σιωπῆας ἀργίῳ σὺν, καὶ λέοντι γρασεί τίω τῆς πτωχῶν ἐπέδεξας οἰκονομίαν. καὶ εἰ μὲν